

Това всепокорно просиме съсъ сълзы и все смиренно се подписуваме.

Ваши робы и вѣрны царскы подданицы, православны българе отъ Софійска-та епархія. — Подписанны 220 души съ печаты-тѣ си заедно.

И една друга особенна до Великаго везиря Али паша жалбѣ, по съдържаніе-то си подобнѣ на тая, са направили софійцы и другый день съ маліе-то има да испратѣтъ до потрѣбно-то мѣсто, за да са подаде на Н. Высочество.

(Арх. Отд. на Соф. Н. библ. п. 86, № 7563; вж. още „Извънряденъ листъ Дунавскаго Лебеда“ отъ 5. IX. 1861 г., посветенъ на борбата на софіянци срещу Доротей).

14. Дописка до Г. С. Раковски

Софіянци не сѣ доволни отъ неразумната постѣпка на представителѣ въ Цариградѣ. Не припознаватъ тѣхнитѣ 8 точки. Ще пишатъ на своя представитель Ст. Чомаковъ. Посрѣщане на новия софійски управитель Ахмедъ Расимъ ефенди.

Софія, 1861 августъ 26ый.

Братко!

Неразумна-та и никакъ несъобразна-та постѣпка на прѣдставители-тѣ въ столица-та съ обще-то желаніе народно отъ тѣя дни твърдѣ много развълнува духове-тѣ на софіянци-тѣ. Они сыромасы-тѣ са намѣрихъ въ иступленіе да чуѣтъ това, кое то, като наистинна гибелно и много гибелно за цѣлый нашъ милъ родець, гы прави да не са свѣртятъ на едно мѣсто. За нихъ, отъ ядове, сѣко мѣсто бѣва тѣсно; събиратъ са кой на м. училище, кой въ църква-та Св. Никола Голѣмый, отварятъ разговори и продължаватъ дългы сѣвѣти, сѣ за религиозный ни въпросъ — никакъ не можѣтъ да си искажѣтъ негодование-то врѣхъ прѣдставители-тѣ. Нихны-тѣ разговори са заключаватъ повѣчето съ това: Прѣдставители-тѣ, на кои священна длѣжностъ бѣше наложенна да са стараѣтъ и радѣтъ, за да сполучи нашъ-тѣ родець да са удовлетвори въ религиозное си право съ офиціално-то отъ Высока-та порта подтвържденіе независимаго ни священства, врѣхъ кого-то и най голѣма-та си надѣжда полагахме за това, което и на истинна споредъ портины-тѣ обѣщанія бѣше туку речи вечѣ близо и да стане, — тонковцы-тѣ, божемъ най ученны-тѣ и най достойны-тѣ изъ между цѣлый-тѣ българскый свѣтъ избранны, за да му представляватъ религиозныя права прѣдъ Высока-та порта, като забравихъ цѣль-тѣ си, съ коѣхъ бѣхъ испратенны, постѣпихъ несъобразно съ полномоція-та, кои имъ сѣ даденны отъ народъ-тѣ, и съ това, колко векъ и да бѣ близо, за да земе религиозный ни въпросъ рѣшителенъ конецъ въ полза българамъ, подгазихъ го и на противъ го върнѣхъ надирѣ. Нѣ какъ и да е, ные нѣма да са оставиме да ны управляватъ по своему тѣзы господиновцы. Ные ще имъ пишеме, че не познаваме нищо отъ що они сѣ вършили въ народно имя, това и отъ сѣкѣдѣ събратыя-та ни ще направѣтъ. Ные нѣма да познаваме тѣхны-тѣ мечтайны 8 точки и не знамъ още какво примиреніе съ проклятый-тѣ фен. патрикъ, съ кои они блѣнуватъ, че ужъ на пълно са удовлетворявало рели-